

ша единъ отъ баталионитѣ си, въ случай, че този послѣдния се намѣри много притиснатъ отъ неприятеля.

Риза бей разполагаше тогава съ 3 баталиона, отъ които двата пазяха укрѣпленията №№ 18 и 19, промеждутъчнитѣ стрѣлковы окопи и ония, що бѣха въздигнати на една дължина отъ 120 разкрача, оттаткъ укрѣплението № 19, въ посока къмъ укрѣплението № 20. Третия баталионъ заемаше върховата линия на платото и заднитѣ съобщения. Въ минутата, когато Еминъ паша се намираше въ критическо положение, Риза бей му изпрати на помощъ послѣдния баталионъ, ала понеже той не бѣ достатъчно силенъ да спрѣ находящитѣ се въ безпорядкъ Еминъ пашови войски, то и той заедно съ другитѣ бѣ увлеченъ въ отстъпателното движение. Въ туй врѣме баталионния командиръ Али Галибъ ефенди биде убитъ и самия Еминъ паша, нѣколко минути слѣдъ туй, раненъ. Тѣй че турскитѣ войници, лишени отъ началницитѣ си, се разтроиха окончателно.

Прѣзъ туй врѣме, неприятеля продължаваше да настѣпва напредъ; една група отъ 10 — 15 руски войници, се промъкнали между укрѣпленията № № 19 и 20 и сполучили да влѣзатъ дори вътрѣ въ укрѣплението № 19. Гжстата мъгла не позволяваше на турскитѣ войници да разбератъ каква е силата